

19-07-2024

N Z ✓

**REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
SODIŠČE**

LJUBLJANA

II Cp 1171/2024

PREJETO
17-07-2024

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Bojan Breznik kot predsednik ter Karmen Ceranja in Nataša Ložina kot članici,

v pravdni zadevi tožeče stranke: **ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE, MŠ:** 5572681000, Dunajska cesta 162, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Nina Cek, o. p., d. o. o., Koper, proti toženi stranki: **SIMONA TOPLAK, odgovorna urednica časnika Finance d. o. o.**, Bleiweisova cesta 30, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Simonič in Vrančič, o. p., d. o. o., Ljubljana,

zaradi **objave popravka** (pcto 2.500,00 EUR),

o **pritožbi tožeče stranke** zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani IV P 192/2024 z dne 14. 5. 2024,

na seji **16. julija 2024**

RAZSODILO:

- I. Pritožbi se ugodi in se izpodbijana sodba tako spremeni, da se ugodi tožbenemu zahtevku, ki se glasi:

„Tožena stranka je dolžna v roku 48 ur na spletni strani www.finance.si, in sicer v taki obliki in na takem mestu, da ima objava enako vrednost kot članek, na katerega se nanaša, objaviti naslednji popravek tožeče stranke:

"ZDRAVNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE – PRIKAZ NASPROTNIH DEJSTEV

Dne 8. 1. 2024 je bil v časopisu Finance objavljen članek z naslovom "FIDES za že zdaj najboljše plačane zdravnike zahteva povišanje plač. Koliko?", v katerem avtor navaja neresnične podatke o številu zdravnikov in zobozdravnikov v javnem zdravstvu, njihovih prihodkih, skupni masi plač ter rasti njihovih prihodkov.

Število zdravnikov in zobozdravnikov oktobra 2022 ni bilo 8.300, kot neresnično navaja Andreja Rednak. Prav tako jih leto kasneje ni bilo 7.440, kot je zapisano v prispevku.

Oktobra 2023 je bilo zdravnikov in zobozdravnikov na podlagi opravljenih ur 7.587,4, leto pred tem pa 7.662,16. Prav tako ne drži navedba o 1.103 evrov ali 29% višji povprečni bruto plači, ki jo je avtorica izračunala na podlagi neresničnih podatkov o številu zdravnikov. Povprečna plača plačne podskupine se je spremenila iz 4.167,00 evrov v 4.834,00 evrov in ne iz 3.772,00 evrov v 4.837,00 evrov, kot navaja avtorica. Prav tako sta prava podatka o masi plač 31.924.463,88 evra za oktober 2022 in 36.677.666,10 evra za oktober 2023 in ne 32,3 milijona evrov in 36,3 milijona evrov. Objavljeni podatki na spletni strani Finance so dokazljivo neresnični. Resnični podatki so dostopni na spletni strani portala plač v javnem sektorju in so bistveno nižji.

Prispevek ni predstavil celovitih, verodostojnih in nepristranskih informacij, ki bi prikazali resnične podatke o številu zdravnikov in njihovih prihodkih in slovenskih javnih zdravstvenih zavodih.“

- II. Tožena stranka je dolžna v roku 15 dni tožeči stranki povrniti 895,97 EUR stroškov postopka na prvi stopnji in 466,65 EUR pritožbenih stroškov, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od poteka roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo tožbeni zahtevek za objavo popravka z vsebino, kot izhaja iz I. točke izreka te sodbe, in tožnici naložilo, da mora v 15 dneh toženki povrniti pravdne stroške v znesku 447,98 EUR, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne po preteku paricijskega roka dalje do plačila.
2. Proti navedeni sodbi se je iz vseh dopustnih pritožbenih razlogov pravočasno pritožila tožnica. Navaja, da je zahteva po objavi popravka podana kot odziv na članek z naslovom "FIDES za že zdaj najbolj plačane zdravnike zahteva povišanje plač. Koliko?", ki je bil dne 8. 1. 2024 objavljen v spletnem časopisu Finance na spletni strani Finance.si. Sporni članek in sporni podatki so bili objavljeni v kontekstu potekajoče opozorilne stavke zdravnikov in zobozdravnikov, njihov namen pa je bil prikazati, da so stavkovne zahteve zdravnikov neutemeljene, saj da gre za "nadaljnje dvigovanje plač že zdaj najbolj plačanih zdravnikov". Gledano z očmi povprečnega bralca je sporočilna vrednost zgoraj izpostavljenih dejstev v tem, da zdravniki neutemeljeno zahtevajo povečanje že sedaj visokih plač, ki so v zadnjem obdobju tudi sicer že zelo skokovito rasle. Namen tožnice je z zahtevano objavo popravka prikazati nasprotna dejstva in zanikati pravilnost v članku predstavljenih podatkov. Sodišče je zahtevo za objavo popravka zavrnilo, ker ni izpolnjen pogoj iz prvega odstavka 26. člena Zakona o medijih (v nadaljevanju ZMed). Po mnenju sodišča pravice ali interesi tožnice v konkretnem primeru niso bili prizadeti, ker v spornem članku predstavljene informacije ne predstavljajo očitkov, ki bi posegli v njen ugled in dobro ime, saj gre pri konkretni objavi popravka samo za odstop v številkah (v številu zdravnikov, spremembi povprečne plače in mase plače). To ni res, vsak podatek v članku in v popravku je relevanten. Drugačni podatki o masi plač in številu zdravnikov dajo tudi drugačen podatek o povprečni plači v posameznem letu, drugačni podatki o povprečni plači pa dajo drugačen zaključek o povišanju povprečne plače. Izračun pokaže namesto povečanja za 1.065 EUR, povečanje za 667 EUR, kar znaša 16 % in ne 29 %. Ne gre za zanemarljiva temveč za bistvena odstopanja. Prikazano je skoraj še enkrat tolikšno povečanje plač, kot je povečanje, ki ga je izračunala tožnica. Takšni neresnični podatki nedvomno posegajo v pravico in interese tožnice, saj so odstopanja v luči potekajoče stavke ključna glede na to, da se na podlagi njih ustvarja javno mnenje o (ne)utemeljenosti zahtev zdravnikov za povečanje plač. Pri presoji pogoja iz prvega odstavka 26. člena ZMed je sodišče preseglo trditveno podlago pravnih strank, saj je prezrlo, da aktivna legitimacija in poseg v pravice in interese tožnice sploh ni bil sporen. Sodišče tega vprašanja ni izpostavilo niti na naroku in izdana sodba tako pomeni nedopustno sodbo presenečenja, sploh ob upoštevanju dejstva, da sodišče ni izvedlo niti materialnoprocesnega vodstva iz 285. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP). Namesto tega se je sodišče

zgolj pavšalno oprlo na zapis, da je bilo dosedanje zvišanje plač v okviru meje v članku, to je od 10 do 35%, pri čemer sodišče ni presojalo konteksta, v katerem je bil ta zapis naveden, in konteksta, v katerem ga je citirala tožnica, prav tako ni presojalo konteksta spornih izjav, v zvezi s katerimi je tožnica zahtevala objavo popravka oziroma nasprotnih dejstev. Trditev o 29 % povečanju povprečne plače oziroma o povečanju povprečne plače v višini 1.100 EUR v spornem članku prevladuje, saj je navedena že v samem uvodnem stavku (to je "Povprečna izplačana zdravniška plača se je v zadnjem letu že zvišala za 29 %, ali za okoli 1.100 evrov, mlajšim bolj kot starejšim, FIDES za „višje“ in „starejše“ zdravnike zahteva še 3 plačne razrede oziroma 12 % več"). Iz citiranega stavka je razvidno, da ni govora o nikakršnem okvirnem povečanju od 10 do 35%, prav tako je ta stavek poudarjen za podnaslovom "Masa plač višja za 16%", kjer je navedeno: „Torej se je povprečna plača zdravnikov in zobozdravnikov v letu dni zvišala za 29% oziroma za 1.100 evrov mesečno, masa plač pa za 16%." Sporočilna vrednost tako članka kot celote, kot tudi posameznih citiranih delov je v tem, da je bila rast plač zdravnikov v enem letu skokovita (29 %), kar pa tožnica s prikazom drugačnih podatkov relevantno izpodbija. Obrobni stavek, da "dosedanje zvišanje plač za 10 do 35 % ni ustavilo odliva dela zdravniškega kadra iz javnega v zasebni sektor", je tožnica citirala le zato, da izpostavi, kako negativno se vrednotijo zahteve po povečanju plač. Sporočilna vrednost članka je prikazati, da so stavekovne zahteve zdravnikov neutemeljene, saj da gre za nadaljnje dvigovanje plač že zdaj najbolj plačanih zdravnikov. Takšno sporočilo pa nedvomno posega v interese in pravice tožnice in njenih članov in ima tožnica legitimacijo in interes, da se na te podatke odzove in jih prikaže tako, kot je prepričana, da so pravilni. Sodišče je po eni strani pritrdilo sodni praksi, da se v okviru pravice do objave popravka ne obravnava vprašanje (ne)resničnosti podatkov, po drugi strani pa se je ukvarjalo prav s tem, ko je zapisalo, da javno dostopni podatki, pravilno prebrani in uporabljeni, ne morejo prizadeti pravic ali interesov tožnice. Zaključek sodišča, da gre v spornem članku za objavo pravilnih javno dostopnih podatkov, predstavlja odstop od ustaljene sodne prakse (II Ips 737/2007, I Cp 2981/2014). Če se je sodišče s tem vprašanjem že ukvarjalo, bi moralo upoštevati, da je bilo dejstvo, ali so citirani pravilni podatki, med pravnima strankama sporno. Zaključek o tem je preuranjen, saj dokaznega postopka v zvezi s tem ni izvedlo. Sodišče ni izvedlo vseh s strani tožnice predlaganih dokazov, niti se ni do njih opredelilo, dokazna ocena je tako v nasprotju z 8. členom ZPP. Dokazni zaključek temelji zgolj na enostranskih navedbah toženke ter na e-sporočilu, pristnost in vsebina katerega je bila med pravnima strankama prav tako sporna. Tudi iz vsebine sporočila je mogoče sklepati, da toženka vseh v članku izpostavljenih podatkov ni predstavila na objektivni način. Tožnica je na podlagi podatkov, dostopnih na spletni strani portala plač v javnem sektorju, prišla do bistveno drugačnih izračunov kot toženka, kar ima pravico javnosti tudi predstaviti. Stališče toženke, da so edino njeni podatki relevantni, pravilni in točni, terjajo odgovor z objavo zahtevanega popravka, saj temu ni tako in je treba to javnosti tudi sporočiti. Če bi bili izračuni toženke res edini pravilni, ji ne bi bilo

treba objavljati članka z naslovom „Instrukcije financ o uporabi portala javnih plač: za zdravnike, novinarje in navadne ljudi“, v katerem že toženka izrecno zapiše, da je ugotovitev števila zaposlenih lahko različna v odvisnosti od podatkov, ki se pri tem uporabijo. Posledično je lahko tudi izračun zneskov povprečnih plač različen. Navedeno izkazuje, da se podatki v številu zaposlenih zdravnikov lahko predstavijo različno, na temelju teh različnih podatkov pa se lahko izračunajo različni zneski povprečne plače in različni % rasti povprečnih plač. Vprašanje, ali je toženka predstavila podatke na edino relevanten in pravilen način, za odločitev o tožbenem zahtevku v skladu s sodno prakso ni pomembno. Pomembno pa je, da obstaja tudi druga resnica od tiste, ki jo navaja toženka, ko na neobjektiven in pristranski način predstavlja podatke o številu zaposlenih zdravnikov, o višini in rasti povprečne in bruto plače zdravnikov ter različne podatke o masi plač. Da je temu res tako, izhaja tudi iz objave na spletni strani Ostro.si z naslovom: „Plače zdravnikov in zobozdravnikov oktobra niso bile za 1.103,00 EUR višje kot predlani“, z dne 7. 2. 2024, te dokazne listine sodišče ni upoštevalo.

Nepravilen je tudi zaključek sodišča, da je podan odklonitveni razlog iz 2. alineje prvega odstavka 31. člena ZMed. Ker gre za ustavno pravico, je vsakršno omejevanje treba obravnavati restriktivno. Materialnopravni zaključek, da zahtevani popravek ne vsebuje zanikanja navedb v besedilu ali prikazovanje nasprotnih dejstev, je v luči doslej navedenega povsem zmoten. Ne gre zgolj za navajanje malo drugačnih števil, temveč za relevantne podatke, ki lahko pri bralcu vplivajo na drugačno dojemanje prejetih informacij iz članka. Neutemeljeno je sklicevanje sodišča, da tožnica v zahtevanem popravku zahtevo objavo novih navedb. Tudi, če bi to držalo, to ne bi zadostovalo za zavrnitev tožbenega zahtevka, četrti odstavek 26. člena ZMed določa, da z izrazom popravek ni mišljen samo popravek v ožjem smislu, to je zanikanje oziroma popravljanje zatrjevanih, napačnih ali neresničnih navedb v objavljanem besedilu, ampak tudi navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti izpodbija, ali z namenom izpodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljanem besedilu.

3. Pritožba je bila vročena toženki, ki nanjo ni odgovorila.
4. Pritožba je utemeljena.
5. Vrhovno sodišče RS je v številnih odločbah postavilo temeljna izhodišča za obravnavo tožbenih zahtevkov po 26. členu ZMed. V njih je poudarjeno, da je pravica do popravka¹ pravica ustavnega ranga (40. člen Ustave), ki zaradi načina njenega izvrševanja nujno posega v svobodno uredniško politiko medijev in s tem v svobodo novinarskega izražanja (39. člen Ustave), posredno pa tudi v svobodno

---

1 Pravica tistega, ki je bil z objavo določenega prispevka prizadet v svojih pravicah in interesih, da se na enakovrednem mestu odzove na objavljene informacije.

gospodarsko pobudo (74. člen Ustave) izdajatelja medija.² Ker gre za kolizijo različnih ustavnih pravic, je treba med njimi vzpostaviti pravično ravnovesje. Deloma je to presojo opravil že zakonodajalec z določitvijo odklonilnih razlogov iz 31. člena ZMed, sicer pa morajo sodišča v vsakem konkretnem primeru presojati, kateri izmed pravic v koliziji nuditi pravno varstvo, tako da bo med njimi vzpostavljeno pravično ravnovesje.

6. Primarno je namen pravice do popravka omogočiti posamezniku, da učinkovito sodeluje v javni razpravi, ki posega v njegovo pravico ali pravni interes. Prizadeta oseba ima z uresničitvijo pravice do popravka možnost, da vpliva na to, kako se predstavi javnosti, in sicer tako, da se pred isto javnostjo prikaže njena plat zgodbe. Dobi možnost, da je slišana („audiatur et altera pars“), javnost pa možnost, da sliši obe strani in si sama ustvari mnenje. S tem je varovan tudi interes javnosti po uravnoteženi, celoviti in objektivni informiranosti.³
7. V obravnavani zadevi je sodišče prve stopnje tožbeni zahtevek zavrnilo, ker je presodilo, da informacije iz spornega članka ne predstavljajo očitkov, ki bi posegali v ugled in dobro ime tožnice⁴, ker gre pri konkretni objavi popravka le za odstop v številkah (v številu zdravnikov, spremembi povprečne plače in mase plač), le takšna razlika v številkah pa ne more pomeniti prizadete pravice ali interesa tožnice. Presodilo je še, da je, tudi če bi bila tožnica v svojih pravicah res prizadeta, podan odklonitveni razlog iz 2. alineje prvega odstavka 31. člena ZMed.
8. Prvi odstavek 26. člena ZMed določa, da ima vsakdo pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljenega besedila, s katerim sta bila prizadeta njegova pravica ali interes. Prizadetost posameznikovega interesa je odprt pravni pojem, ki se zapolni z vsebino v vsakem konkretnem primeru posebej, upoštevajoč namen pravice do popravka in okoliščine konkretnega primera.
9. Toženka je v svojem spletnem časopisu objavila članek z naslovom „Fides za že zdaj najboljše plačane zdravnike zahteva povišanje plač. Koliko?“, v uvodnem stavku, takoj po naslovu, pa navedla: „Povprečna izplačana zdravniška plača se je v zadnjem letu zvišala za 29 odstotkov ali za okoli 1.100 evrov, mlajšim bolj kot starejšim; Fides za „višje“ in „starejše“ zdravnike zahteva še tri plačne razrede oziroma 12 odstotkov več“. V nadaljevanju članka je pod podnaslovom „Masa plač višja za 16 odstotkov“ zapisano, da je „masa bruto plač skupine Eo1 – zdravniki in zobozdravniki – oktobra 2023 v javnem sektorju znašala 36,3 milijona evrov (za 7.437 zaposlenih), kar pomeni povprečno plačo 4.837 evrov

² II Ips 140/2018, II Ips 73/2020, II Ips 231/2018, II Ips 154/2015 in druge.

³ Povzeto po sodbi VSRS II Ips 48/2022 z dne 21. 9. 2022 (14. točka obrazložitve).

⁴ Zdravniška zbornica je samostojna poklicna organizacija zdravnikov in zdravnic, zobozdravnikov in zobozdravnic, ki opravljajo poklic na območju Republike Slovenije in v skladu z 69. členom Zakona o zdravniški službi zastopa poklicne, ekonomske in socialne interes zdravnikov, skrbi za ugled in čast zdravniškega poklica in izpolnjevanje zdravniških dolžnosti.

bruto. Za primerjavo, oktobra 2022 je bilo zaposlenih 8.300 zdravnikov in zobozdravnikov, za njihove plače je takrat šlo 31,3 milijona evrov, povprečna plača pa je znašala 3.772 evrov. Torej se je povprečna plača zdravnikov in zobozdravnikov v letu dni zvišala za 29 odstotkov oziroma 1.100 evrov mesečno, masa plač pa za 16 odstotkov.“

10. Tožnica je v tretjem odstavku predlaganega popravka zapisala: „Oktobra 2023 je bilo zdravnikov in zobozdravnikov na podlagi opravljenih ur 7.587,4, leto pred tem pa 7.662,16. Prav tako ne drži navedba o 1.103 evrov ali 29% višji povprečni bruto plači, ki jo je avtorica izračunala na podlagi neresničnih podatkov o številu zdravnikov. Povprečna plača plačne podskupine se je spremenila iz 4.167,00 evrov v 4.834,00 evrov in ne iz 3.772,00 evrov v 4.837,00 evrov, kot navaja avtorica. Prav tako sta prava podatka o masi plač 31.924.463,88 evra za oktober 2022 in 36.677.666,10 evra za oktober 2023 in ne 32,3 milijona evrov in 36,3 milijona evrov. Objavljeni podatki na spletni strani Finance so dokazljivo neresnični. Resnični podatki so dostopni na spletni strani portala plač v javnem sektorju in so bistveno nižji.“
11. Stališče sodišča prve stopnje, da le razlika oziroma odstop v številkah ne more prizadeti pravice ali interesa tožnice, je zmotno. Sodišče je sicer pritrdilo tožnici, da članek, ki je bil napisan v kontekstu takrat potekajoče in v javnosti odmevne opozorilne stavke zdravnikov in zobozdravnikov, namerava prikazati njihovo že doseženo rast plače v letu pred stavko, vendar sporočilne vrednosti sporne objave ni dovolj celovito ocenilo oziroma je dejstvu, da je bil članek objavljen v času opozorilne stavke, pripisalo premajhno težo. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnico, da se z v prispevku objavljenim podatkom o povprečnem zvišanju plač v zadnjem letu (29 % oziroma 1.100 EUR bruto) pri povprečnem bralcu vzpostavlja vtis, da zdravniki in zobozdravniki neutemeljeno zahtevajo višje plač, ki so se v zadnjem letu že za toliko (29 %) povišale.
12. Argument sodišča, da interes tožnice ne more biti prizadet tudi zato, ker razlike v številkah ostajajo v mejah sporočilnosti članka, ki na drugem mestu omenja „dosedanje zvišanje plač za 10 do 35 odstotkov“, pritožbenega sodišča ne prepriča. Ta podatek je bil v članku objavljen na drugem mestu in v drugačnem kontekstu, in sicer v povezavi s tem, da tudi dosedanje zvišanje plač ni ustavilo odliva zdravniškega kadra iz javnega v zasebni sektorj⁵, tožnica pa ga je v tožbi citirala kot dokaz, kako negativno se v spornem članku vrednotijo zahteve po povišanju plač. Po oceni pritožbenega sodišča je podatek o povišanju plač za 29 % oziroma 1.100 EUR v primerjavi z navedkom o dosedanem zvišanju plač za 10 do 35 odstotkov, prevladujoč, saj je naveden takoj pod glavnim naslovom članka in nato še v delu s podnaslovom „Masa plač višja za 16 %“.

⁵ Podatek o razponu dosedanega zvišanja plač je bil objavljen v delu članka s podnaslovom „Kaj nas prepričuje Fides: da bi dodatni dvig plač zdravnikov ohranil javno zdravstvo“, uporabljen pa v zadnjem stavku .

13. Sodišče prve stopnje je zaključek o neizpoljenosti pogoja iz prvega odstavka 26. člena ZMed podkrepilo še s stališčem, da objava javno dostopnih podatkov portala javnih plač, ki so pravilno prebrani in uporabljeni za članek, katerega namen je predstaviti točno te podatke, ne more prizadeti pravic ali interesov osebe ali pravne osebe. Po presoji pritožbenega sodišča je sodišče prve stopnje s tem načelo vprašanje (ne)resničnosti podatkov, ki po ustaljeni sodni praksi v sporih za objavo popravka⁶ ni predmet obravnave, zato tudi ne more vplivati na oceno, ali gre za prizadetost pravice ali interesa iz prvega odstavka 26. člena ZMed. Upoštevajoč namen pravice do popravka, konkretne okoliščine primera in bistveno sporočilnost je po presoji pritožbenega sodišča sporni članek objektivno tak, da je posegel v interes tožnice.
14. Nadalje je sporna (rezervna) presoja sodišča prve stopnje, da je podan odklonitveni razlog iz 2. alineje prvega odstavka 31. člena ZMed, ker popravek vsebuje le popravek številke glede števila zdravnikov, spremembi povprečne plače in mase plač, kar ne pomeni zanikanja navedb v besedilu ali prikazovanja (vsebinskih) nasprotnih dejstev, pa tudi besedila vsebinsko ne izpodbija. Po mnenju sodišča prve stopnje navajanje malo drugačnih številke pri bralcu ne povzroči bistvene spremembe v dojemanju prejetih informacij iz članka, to je, da so se zdravnikom v enem letu pred stavko že opazno povečale plače.
15. Četrty odstavek 26. člena ZMed opredeljuje, kakšna mora biti vsebina popravka: v ožjem smislu gre za zanikanje oziroma popravljanje zatrjevanih napačnih ali neresničnih navedb v objavljenem obvestilu, v širšem smislu pa za navajanje oziroma prikaz drugih ali nasprotnih dejstev in okoliščin, s katerimi prizadeti spodbija ali z namenom spodbijanja bistveno dopolnjuje navedbe v objavljenem besedilu. Če popravek vsebinsko ne ustreza tem merilom, to pomeni odklonitveni razlog (negativno predpostavko) za njegovo objavo iz druge alineje prvega odstavka 31. člena ZMed.⁷
16. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnico, da ne gre le „za navajanje malo drugačnih številke“, ampak za precejšnja odstopanja. V kontekstu objavljenega članka tudi ne gre za suhoparne statistične podatke brez vrednostne konotacije. Drugačni oziroma popravljeni podatki o številu zdravnikov (na podlagi opravljenih ur), ki jih v popravku navaja tožnica, logično pripeljejo tudi do drugačnih podatkov o povišanju povprečne plače; po podatkih članka za 1.100 EUR, po podatkih popravka pa za 667 EUR⁸. Takšna razlika pa že lahko vpliva na percepcijo povprečnega bralca o tem, ali in koliko so upravičene stankovne zahteve zdravnikov in zobozdravnikov, kar je v povezavi s tem, da so se plače zdravnikov v zadnjem letu že opazno povišale (po podatkih članka 29 %, po podatkih popravka pa 16 %⁹), prevladujoča sporočilnost članka.

6 Sodba VSRS II Ips 737/2007 z dne 25. 10. 2007 in številne druge.

7 Sodba VSRS II Ips 48/2022 z dne 21. 9. 2022.

8 Tega podatka popravek ne vsebuje, ga pa je mogoče iz ostalih podatkov izračunati.

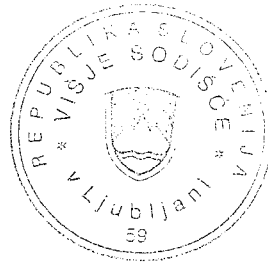
9 Tudi za ta podatek velja enako.

17. Ker je glede na navedeno izpolnjen pogoj iz prvega odstavka 26. člena ZMed, odklonilni razlogi iz 31. člena ZMed pa niso podani, so izpolnjeni pogoji za objavo popravka. Pritožbeno sodišče je zato sodbo spremenilo tako, da je tožbenemu zahtevku v celoti ugodilo (358. člen ZPP).
18. Zaradi spremembe sodbe sodišča prve stopnje je bilo treba odločiti o stroških celotnega postopka (165. člen ZPP). Toženka, ki v pravdi ni uspela, je dolžna tožnici povrniti vse stroške tega postopka. Te je pritožbeno sodišče odmerilo v skladu z OT in ZST. Tožnici je za postopek na prvi stopnji priznalo 895,97 EUR, kar predstavlja 300 točk za zahtevo za objavo popravka po tar. št. 42/1 OT, 300 točk za tožbo po tar. št. 19/1 OT, 300 točk za prvo pripravljalno vlogo po tar. št. 20/1, 300 točk za narok po tar. št. 21/1, 2 % materialne stroške (24 točk) in 22 % DDV (161,57 EUR). Za pritožbeni postopek je tožnici priznalo 466,65 EUR, kar predstavlja 375 točk za pritožbo po tar. št. 21/1, 2 % materialne stroške (7,5 točke), 22 % DDV (84,15 EUR) in strošek sodne sodne takse 180 EUR.

Ljubljana, 16. julij 2024

Predsednik senata:

Bojan Breznik l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.

Podpis pristojne
sodne osebe:

